

добрь царь; нъ не можилъ веке да удържи Персиѣ да не падне. Пръвъ бой съ Персы-ты станжлъ на сѣверо-заходъ на Малж Азиѣ при рѣкѣ Граникѣ. Двама неприятеле познали Александра по лъскавый му шлемъ съ развѣваны пера; единъ отъ тѣхъ му пернжлъ шлема, а другый вдигнжлъ былъ веке ржкѣ да го посѣче; нъ начяса дотърчялъ Клитъ, и отеднажъ отсѣклъ съ мечя си ржкѣ-тѣ на персиянина заедно съ сабѣ-тѣ му. Персы-ты были съвсѣмъ разбити.

Александръ покорилъ Малж Азиѣ, и тръгнжлъ за-въ Сириѣ; тамъ Дарий Кодоманъ изново му заградилъ пѣтя, като събралъ много войскѣ. При градъ Исса Дарий пакъ былъ разбитъ; всичкий му богатъ станъ, майка му, жена му и дѣца-та му паднжли въ рѣцѣ-ты на Македонци-ты. Побѣдитель-тѣ прѣминжлъ Финикыѣ, дѣто само богатый градъ Тиръ не рачилъ да ся прѣдаде; Александръ направилъ мостъ, който съединилъ сушѣ-тѣ съ острова, на който былъ сграденъ Тиръ, и го при-зель съ пристѣпъ. Иудеи-ти му ся покорили безъ да му ся опрѣтъ, Египтяне-ти сѣще така; тии были ради да ся отървѣтъ отъ умразный персидскый хомоть. Тамъ при устия-та на Ниль Александръ направилъ градъ, и го нареклъ на имя-то си Александрия. Той градъ, по хубаво-то си мѣсто, скоро станжлъ най-търговскый и богатый градъ на брѣгове-ты на Срѣдиземно море, и у него прѣминжла всичка-та търговия на разваленый финикыйскый Тиръ.

Отъ Египеть Александръ отышълъ на виѣтрѣ въ Персидско-то царство. Отвѣдъ Тигръ (близо при ассирийскый градецъ Арбеллъ) Дарий Кодоманъ още еднажъ опыталъ честь-тѣ си на бой. Казвать, той извадилъ насрѣщъ имъ толкова много войскѣ съ боевы колесници, и съ слонове, щото сами-ти войводы македонскы ся уплашили, и ся съвѣтвали да налетѣть на Персы-ты нощиѣ; нъ Александръ отговорилъ, че той не иска да надвива съ измамѣ. Наистинѣ, много-то, нъ не урядена и малко насърдчена персидска войска пакъ была разбита и распрѣснжта. Дарий побѣгнжлъ въ Бактриѣ; тамъ бактрийскый сатрапъ Бессъ заповѣдалъ да го убиятъ, и